

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.ג.צ.ב.ה.

51 גיליון מס' | שנה חמישית | אדר א' תשע"ד, גיליון מס' 51

www.yahadoot.net • mhbp52@etrog.net.il • 054-848 6661

מדוע ילדים נפטרים בקטנותם?

טוב היה לי יותר אילו לא שלחתי לאלכסנדריה, לא הייתי מתחתן ולא היה לי שברון לב ממות אשתי אהובתי". אמר לו רבינו האר"י: "האם אתה זוכר במה היית עוסק לפני עשרים שנה?". "במאפיית לחם", השיב בחור. שאלו הרב: "הזכר אתה אולי מי היה שותפך? וכמה זמן הייתם שותפים?". השיב בחור: "בודאי זוכר אני, היה זה פלוני אלמוני. כיצד לא אזכרהו? הרי אותו שותף היה נוכח גדול, בגללו הפסדתי מאה וחמישים אלף זהובים. היינו שותפים במשך שלושה חדשים, ולאחר זמן קצר הוא נפטר".

כעת ניגש רבינו האר"י והסביר לבחור את כל העניין: "דע לך! זאת האישה שנשאת הינה גלגול של שותפך לשעבר. בשמים גזרו כי התיקון של שותפך הוא, שיבוא בגלגול של אישה, ושהיא תינשא לך. ובהיות שבגלגול הקודם שותפך גרם לך צער רב במשך שלושה חודשים בהם הייתם שותפים, לכן נגזר עליו להינשא לך בגלגול זה למשך שלושה חודשים, ולגרום לך נחת ועונג בימים אלו. כמו כן, נגזר עליו להחזיר לך כעת את אותם מאה וחמישים אלף זהובים אשר הפסידך בגלגול הקודם. זו הסיבה שלאחר שלושה חודשי הנישואים היא מתה, מכיוון שכעת נגמר התיקון שלה בעולם".

המשיך רבינו האר"י ואמר לאותו בחור: "כעת הינך מבין מדוע התעכבו נישואיך עימה עד גיל ארבעים? משום שלפני עשרים שנים, בהגיע זמנך להנשא, היא רק נולדה, והיית צריך להמתין עשרים שנה עד שהיא תגדל לגיל עשרים, גיל שתוכל להינשא לה. כעת, לאחר שנגמר תיקונך [שלא הסכמת למחול לשותפך] ותיקון שותפך, הגיע הזמן שתחתן עם הזיווג הקבוע שלך". וכך היה. אותו בחור נישא בשנית והקים בית לתפארת, בנין עדי עד.

שילמתם מחיר מלא, אז מה אתם יורדים באמצע הדרך?!". לעומת זאת, האדם הנבון מבין שכאשר הוא הגיע למחוז חפצו אין שום טעם בהמשך הנסיעה. הנמשל מובן מאליו, כאשר יוצר האדם יודע כי פלוני השלים את משימתו בעולם בגיל צעיר, וכבר הוא הגיע למחוז חפצו, הרי שה' לוקחו מהעולם, ואין שום טעם להשאירו בזה העולם החשוך...

בעצם, סוד הגלגול מבהיר לנו את כל הנושא של "צדיק ורע לו". כי לעיתים, הצדיק סובל בגלגול זה, למרות שהינו צדיק גמור, בכדי לתקן את מעשיו בגלגול קודם.

נישואין עם השותף מהגלגול הקודם

לסיום, נביא סיפור המובא בספר "קב הישר", הממחיש עד כמה אנו לא יודעים

את חשבונותי העמוקים של הבווא יתברך; מעשה ובא אל רבינו האר"י בחור מבוגר בגיל ארבעים ועודנו רווק, בבקשת עצה וברכה. השיב לו האר"י: "בת זוגך נמצאת באלכסנדריה של מצרים, סע לשם והנשא לה". ומסר לו את שמה ושם אביה. בהגיעו לאלכסנדריה שאל את תושבי המקום: "האם מכירים אתם את פלונית בת פלוני?". השיבו לו תושבי המקום: "מכירים. אביה אחראי על המכס בעירנו, היא כלילת המעלות וכלילת היופי, בגיל עשרים ועדיין רווקה". ניגש הבחור לשדכן המקומי, וביקשו לשדך בינו ובין אותה הבחורה. מצא חן מיועדנו בעיני הבחורה, והם נישאו זה לזה כדת משה וישראל. בני הזוג חיו באושר ועושר, ובאהבה גדולה. ואף אבי הכלה נתן לחתן נדוניה גדולה בסך מאה וחמישים אלף זהובים.

אמנם, שמחתו של הבחור לא ארכה ימים רבים, ולאחר שלושה חדשים נפטרה אשתו הטרייה, והלכה לבית עולמה. חזר הבחור בלב שבור לעירו, ותיכף ניגש לרבינו האר"י והיטיח בפניו: "אדוני הרב! למה שלחת אותי?

רק נפנה את הקוראים להרצאת כותב השורות (הרב מנשה בן-פורת) באתר "הידברות", בשם "רשע במרצדס וצדיק באופניים". במאמרנו, נתייחס לשאלה המנקרת ביותר, לגבי "מותם של ילדים קטנים", כמו במקרים הנ"ל. במקרים אלו מוזקרת שאלת "צדיק ורע לו" בעוצמה רבה, מאחר שילדים בודאי הינם צדיקים וטובים, אם כן לכאורה, היכן הצדק והיושר אם הם נקטפים בעודם רכים?

סוד הגלגול
רבו תיגלו המקובלים גילו סוד בהנהגת ה' - "סוד הגלגול". לעיתים, נגזר על הנשמה לאחר מותה לחזור לשוב לעולם הזה, בכדי לתקן את מעלליה, או כדי להשלים את מה שהחסירה בגלגול הקודם. בבחינת "מועד ב'", נתינת צ'אנס נוסף לאדם להשלים את תיקון נשמתו. מוסיפים חכמי

הקבלה ללמדנו, שכאשר ילדים קטנים נפטרים בעודם רכים, ברובם המוחלט של המקרים, אלו נשמות שהיו כבר בזה העולם בגלגול קודם, והן היו נשמות של צדיקים וחסידים, אלא שהן לא השלימו לגמרי את תיקון נפשם, או שהן פגמו במקצת את נשמתם, ולכן נגזר עליהן לשוב לעולם לתיקון נשמתם. לאחר שנשמתן יורדת לעולם, די להם בזמן קצר להשלמת משימתן. (עצם הירידה לעולם הזה, והסבל שלהם בעולם, זה התיקון לנשמתם, גם אם הם עדיין לא הספיקו לשמור תורה ומצוות). בשעה שהנשמה סיימה את תפקידה בעולם, אין שום סיבה שהיא תישאר בעולם ללא סיבה ותכלית, ולכן היא שבה למקור מחצבתה, ליהנות מזיו השכינה, בגן עדן העליון.

הרה"ג יהודה צדקה זצ"ל, היה ממשיך את חיי האדם בעולם הזה, לאנשים הנוסעים באוטובוס, אשר למרות שכולם משלמים בשווה עבור הנסיעה, הרי שישנם אנשים שיורדים באמצע הדרך, והם אינם מחכים עד התחנה הסופית, מאחר שהם כבר הגיעו למחוז חפצם. רק טיפש יתרעם ויצעק: "הרי

אזרחי מדינת ישראל מזועזעים מהאסון הנורא שפקד את בני משפחת גרוס, שאיבדו את שתי בנותיהם הפעוטות, יעל ואביגיל ז"ל, ושני אחיהם הקטנים נלחמים על חייהם, בעקבות שאיפת חומר הדברה רעיל. וזאת מספר ימים לאחר שזוג הורים ותינוקם הפעוט נהרגו בהתפוצצות הגז בביתם, ומספר אסונות נוספים. אזרחי המדינה עומדים נפעמים נוכח עוצמת הנפש של הורי התינוקות, אשר קיבלו את הדין באהבה, בהכרזים: "אנחנו לא מבינים חשבונות שמים, אנחנו מאמינים שהכל לטובה". במעמד הלוויה, אשר ללא ספק הייתה שעתו הקשה ביותר של האב, הוא אמר בגבורה: "אין לנו שאלות לבורא עולם. השם נתן, והשם לקח, יהי שם השם מבורך".

הנח להתמודד עם קשיי החיים

אדם החודר באמונה עובר ביתר קלות את קשיי החיים, כך ראינו אצל משפחת גרוס, וכך אנו רואים אצל משפחות שכולות, חולי בתי החולים, אסירים בבתי הכלא וכדומה. מאחר שהאדם המאמין יודע שישנה משמעות לסבל, ש"הכל משמייים", "הכל לטובה", ו"אין דבר רע יורד משמייים", וכו'. כך התורה והיהדות מעניקים מתנה נפלאה לאדם המאמין: כוחות להתמודד ולשרוד את קשיי החיים. יחד עם ההתפעלות מעוצמת הנפש של האדם הדתי והמאמין, הנפגעת ללב השאלה והתמיהה, כיצד יתכן שקורים דברים רעים לאנשים טובים? הרי "אֵל אֲמוֹנָה, וְאֵין עֹלָה, צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא [האלוקים]", אם כן כיצד האלוקים מאפשר שיהיה רע לצדיקים?

שאלה זו הינה עתיקת יומין, וכבר נשאלה ע"י משה רבינו: "רבונו של עולם! מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש צדיק ורע לו, יש רשע וטוב לו ויש רשע ורע לו?". (ברכות זא). גם רימיהו הנביא (יבא), וחבקוק הנביא (פרק א), תמיהו על כך. ושלמה המלך כתב זאת בלשונו: "יֵשׁ הָבֵל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מֵגִיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, וְיֵשׁ רָשָׁעִים שֶׁמֵּגִיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצְדִּיקִים". (קהלת תיד). לשאלה זו תשובות רבות: איננו יודעים מיהו צדיק ומיהו רשע באמת, מהו טוב ומהו רע, לפעמים הצדיק מקבל בתור שכר את עונשו על עוונותיו המועטים כאן בעולם הזה, כדי להצילו מעונש בעולם הבא, ועוד. מקוצר מקום לא ניתן להאריך בכך,

יעל ואביגיל גרוס ז"ל (למעלה), קבריהם הטריים של הילדות (למטה)

העלון בסכנת סגירה
אנו מבקשים מכל אוהדי העלון, ומכל מוקירי זכרו של מן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, לתרום בעין יפה לטובת העלון, כדי שנוכל להמשיך ולהוציא לאור.
ניתן לתרום מכספי "זכר למחצית השקל"
054-848-6662

שאל את הרב

ראיון שהעניק הרב מנשה בן פורת שליט"א לעיתונאי דודו כהן, במסגרת "תשובת השבוע" באתר "מאקו" של ערוץ 2. (בעריכה מיוחדת עבור העלון).

יש כאלה שמעלים את השאלה, האם ניתן להפסיק להיות יהודי? השאלה היא כלפי שמיים: אם אצהיר שאני כבר לא יהודי, ואמחק את סעיף היהדות בתעודת הזהות שלי, האם בזאת אפסיק להיות יהודי?

"היהדות היא מציאות שלא ניתן לשנותה. האם בלונדיני יכול להפוך את עצמו לשחרחר? לא. הוא יכול לצבוע את שערות ראשו בשחור, אבל השערות החדשות שיגדלו יהיו בלונד, כי זה ב-DNA שלו. כך בדיוק לגבי היהודי: זו מציאות שעמה נולדנו, קיבלנו נשמה של יהודי. אנו מהווים מציאות אחרת מהגוי, ולא שייך לשנות זאת. יכול היהודי להכריז שהוא מתאסלם או מתנצר, אבל הכרזות אלו לא משנות מאומה במציאותו, והוא עדיין נשאר יהודי, עם הזכות והחובה לשמור תורה ומצוות. כדברי חז"ל: 'ישראל - אף על פי שחטא, ישראל הוא'."

היהודי הוא מציאות אחרת מהגוי??

כולנו מסכימים, שהעם היהודי שונה שינוי מהותי משאר האומות. ואנו מוכרחים לומר כן, שאם לא כן, מה ההסבר לתופעת האנטישמיות העולמית דווקא נגדנו? ולשם מה המאמץ הכביר להקים מדינה עצמאית, שהוקמה בדם ודמעה ומרים מרובים? לכאורה, היה יותר נכון להיטמע מרצון בתוך העמים והאומות, מבלי להפריע את שלומנו ושלותינו.

נחזור לשאלה הראשונה, האם יהודי זה לא דת? ולפיכך, מי שאינו מקבל עליו את הדת היהודית הוא חדל מלהיות יהודי?

"בעצם כדי לענות על שאלה זו, עלינו לברר לעומק את המושג 'יהודי', מהו יהודי? גזע, דת, לאום? מה

אנשים שכל עניינם יהיה חיים של עבודת האלוקים. והנה, כדי שהיהודים יוכלו למלא את ייעודם (עבודת ה' יתברך) בצורה שלימה, נתן הקב"ה לכל יהודי ויהודי כלי עזר רב עוצמה, שיעזור לו במילוי המשימה. כלי זה נקרא 'הנשמה היהודית'. הנשמה היא כביכול חלק מהבורא יתברך עצמו, ולכן היא בעלת עוצמה רוחנית גבוהה מאד. על ידי 'הנשמה' השוכנת בגופו של היהודי הוא מתחבר ונמשך לכל דבר שבקדושה. הוא מסוגל לפרוש מהחומר, לעמוד בניסיונות ולעבוד את האלוקים.

אפשר לסכם את הדברים במילים קצרות...

"במילים אחרות, היהודים הם אכן גזע, אך לא גזע פיזי, אלא 'גזע רוחני'. מכאן המסקנה למה שפתחנו בתחילת הדברים: אדם שנולד להורים יהודים מקבל ב'תורשה' מהוריו את 'הנשמה היהודית', המקנה לו תכונות פוטנציאליות לשמירת תורה ומצוות, ובכך הוא נהפך ליצירה אחרת. יהודי זה מציאות קיימת, ומציאות לא ניתן לשנות.

לסיים, אחודה לכם חידה: מי אמר את המשפטים הבאים? "אם ישרוד אפילו ילד יהודי אחד, גם אם לא יקבל חינוך יהודי - ללא בית-כנסת וללא בית-ספר יהודי - יהי זה [המצפון והמוסריות] בתוכו, בנשמתו". "גם אם מעולם לא היו קיימים: בית-הכנסת, בית-הספר היהודי או התנ"ך, ה'רוח היהודית' עדיין הייתה קיימת ובעלת השפעה. היא קיימת מימי בראשית ואין יהודי - אף לא אחד - שהיא איננה מגולמת בו". אתם בוודאי חושבים שאיזה רב חשוב או אדמו"ר יהודי אמר זאת. אך לגודל האבסורד היה זה לא אחר מאשר אדולף היטלר ימ"ש. הוא זה שהכיר בגלוי בייחודיותם של היהודים. היטלר הבהיר את עמדתו, שגרמניה חייבת להיות מטהרת מיהודים דווקא, ואין די בהרס המקומות הקדושים ליהודים וכדומה, ומדוע?: "הטיהור הפנימי של ה'רוח היהודית' איננו אפשרי בכל דרך שהיא, משום שהרוח היהודית היא תוצר של האדם היהודי". היטלר הבין, כי הרוח היהודית היא תוצר של האדם היהודי בעצמו. למרבה האירוניה, היטלר הייתה הבנה ברורה של העם היהודי ושל הישגיו, הרבה יותר מההבנה שיש למרבית היהודים כיום.

מייד את היהודי משאר גויי הארץ? הרי כשנבדוק נראה שהיהודים אינם 'גזע'. הרי הגדרת גזע מבני אדם ניתנת לקבוצת אנשים הדומים במכלול של תכונות פיזיולוגיות תורשתיות, המייחד אותם, ומבדיל אותם מבני אדם אחרים. ואילו היהודים אינם דומים כלל זה לזה, לא בצבע עורם, לא במראה גופם, ואפילו לא בתכונותיהם הנפשיות. היהודים התימנים דומים מבחינה פיזית לגויים התימנים, והיהודים הגרמנים לגויים הגרמנים, וכן על זה הדרך. האנטישמנים המציאו 'גזע יהודי' עם אף ארוך, אבל כל מי שחי במציאות יודע שזה כלל אינו נכון. נמשיך ונראה, יהודים זה גם לא דת, הרי ישנם הרבה "יהודים חילוניים". הם אינם שומרים כלל תורה ומצוות, ועדיין הם נחשבים ליהודים. בניגוד לנוצרים ולמוסלמים, שאין אדם נקרא מוסלמי או נוצרי רק אם הוא שומר על החוקים, אצל היהודים הדבר שונה, עובדה זאת מלמדת אותנו שיהודים זו לא דת, במובן הפשוט של העניין.

אז מה זה יהודי??

"היהודים הם בעצם אומה, לאום. אבל עדיין תמוה, מדוע היום אחנו נחשבים לאומה? הרי לאום נוצר מאנשים בעלי אידיאולוגיה משותפת, או ממגורים משותפים במדינה אחת, אבל בני העם היהודי - ללא התורה - אין להם שום דבר אידיאולוגי משותף. האם די בכך, שלפני למעלה מאלפיים שנים היינו גרים בחבל ארץ אחד, כדי להפכו לאומה עד עצם היום הזה? ואכן כן, על פי העמדה החילונית, המושג "יהודי" משולל כל תוכן, ולא מובן כלל מה משמעו: מה הקשר בין אדם דתי שגר באיראן כבר עשרות דורות לאדם חילוני הגר בארצות הברית כמה וכמה דורות? הרי שניהם שונים במראה החיצוני, בשפה, במנטליות, ובאמונתם הדתית? האם רק בגלל שלפני אלפי שנים אבות אבותיהם חיו יחד במגורים משותפים זה יוצר את הקשר ביניהם?

"ליהדות ישנו את המפתח לפתרון כל הפלונטר הזה שנקרא יהודי: המסמך הראשון בו נידונה התוכנית ליצירת המושג 'יהודי' נמצא בתורה בחומש שמות, פרק י"ט, ומשם אנו למדים, שהמטרה והתכלית של האלוקים בהקמת העם היהודי הייתה, ליצור קבוצת

הלכות פורים

פרשת זכור

א. בשבת שלפני הפורים מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בספר השני: "זכור את אשר עשה לך עמלק". והטעם, כדי להסמיך מעשה עמלק למעשה זרעו - המן.

ב. קריאת פרשה זו היא מצוות עשה מן התורה, ויש לכוון בקריאתה לצאת ידי חובת מצוות עשה מן התורה.

ג. נשים המחמירות על עצמן ובאות לשמוע קריאת פרשת זכור תבא עליהן ברכה.

תענית אסתר

א. בימי מרדכי ואסתר נלחמו היהודים עם אויביהם ביום י"ג באדר, וישבו בתענית ביום זה, וה' קיבל את תעניתם ברצון וניצחו את אויביהם. לכן נהגו

אחד, אמנם כל המרבה לשלוח מנות לרעיו הרי זה משובח, שע"ז מרבים חיבה ורעות בין אדם לחברו.

מתנות לאבינוים (עניים)

א. חייב אדם לתת שתי מתנות [מעות או דבר מאכל] לשני אבינוים, דהיינו מתנה אחת לכל אביון.

ב. מי שמצבו הכלכלי דחוק ביותר, די לו בנתנת פרוטה אחת לכל אביון, וכיום פרוטה היא כעשרים אגורות. אך כל אדם, ייתן בעין יפה ובסבר פנים יפות, ויבורך מן השמיים.

ג. מוטב לאדם להרבות כמיטב יכולתו במתנות לאבינוים מלהרבות בסעודתו ובמשלוח מנות.

סעודת פורים

א. מצווה להרבות בסעודת פורים. ויאכל בשר, ויסעד סעודה נאה. ולכתחילה צריך לאכול לחם.

ב. טוב לערוך את סעודת הפורים יחד עם חבריו ובני ביתו, ובשחרית.

ג. המכיר בעצמו שאם ישתה יין או שאר משקאות המשכרים יגיע לזלזל באיזו מצווה, או ימנע מברכת המזון וכדומה, יזהר שלא ישתה אלא שיעור מועט. ובכל מקרה, אסור להפריז בשתייה עד שיגיע לדי שכרות.

השנה הינה שנה מעוברת, ויש לחגוג את חג הפורים באדר ב'

המגילה. ו. חובה קדושה על גבאי בית הכנסת וההורים להשיג על הילדים הקטנים שלא יפרעו לציבור בשמיעת קריאת המגילה על ידי הרעשה ברעשנים ובאקדחי-פורים וכדומה, בעת הזכרת 'המן'.

ז. במקום שהילדים מרעשים באמירת המן, ימתין השליח צבור עד שיעבור הרעש, ושוב יחזור על המילה. ומי שלא שמע איזו מילה מהשליח צבור, יאמר בפיו את המילה או המילים שהחסיר מהמגילה שבידו, הגם שאיננה כשרה לקריאה בציבור.

ח. אסור לאכול קודם קריאת המגילה, בין ביום ובין בלילה, בין הגברים ובין הנשים. האיסור חל רק על אכילת פת או עוגה בשיעור 55 גרם.

משלוח מנות

א. חייב אדם לשלוח לחברו לפחות שתי מנות שונות של מיני מאכל. כדי להרבות אהבה ואחוה, שכל משפטי תורתנו הקדושה מטרתם להרבות שלום בין אדם לחברו.

ב. משקה נחשב ל"מנה" במצוות משלוח מנות. אמנם אין יוצאים ידי חובה בשליחת כסף, בגדים, סיגריות, וכיוצא בזה, מאחר שצריך לשלוח דווקא מנות של מאכל ומשקה. ג. מעיקר הדין די לשלוח מנות לאדם

ה'מרן' שלא הכרתם

כתב ב"קמע" אברהם ויצחק

מעשה ובאו בני זוג למרן וביקשו שיברך אותם שיזכו בזרע של קיימא. מרן ברכם בחום. לאחר מכן, כתב הוא דבר מה בפתק, קיפל את הפתק ומסרו לידי בני הזוג ההמומים, תוך שהוא מצווה עליהם שלא יפתחו את הפתק אלא רק לאחר שיזכו לזרע של קיימא. בני הזוג הלכו בשמחה לביתם, עם המחשבה שמרן העניק להם "קמע לברכה". באותה שנה נולדו להם תאומים, שני בנים. קעת הם פתחו את הפתק ומצאו שכתוב בו שתי מילים בלבד... "אברהם ויצחק". הבינו ההורים, כי מרן חזה ברוח קודשו שייולדו להם שני בנים, ורמז להם שיקראו להם "אברהם ויצחק".

הקים את חמיו ממיטת חוליו

סיפר בנו של מרן זצ"ל, הראשון לציון, הרה"ג יצחק יוסף שליט"א, את אשר ראו עיניו בשעת מעשה: "היה זה לפני למעלה מ-30 שנה. הסבא, הרב אברהם פטאל זצ"ל, חמיו של מרן, נפל למשכב, ואושפז בבית החולים. מרן לקח אותי עמו, והלכנו יחדיו לבקר את סבא. כאשר סבא ראה את אבא הוא החל לבכות, והתחנן שרצונו להמשיך לחיות. תחנוניו של חמיו נגעו ללבו הטהור של מרן, והוא החליט לעשות מעשה. הוא תפס בידו של סבא, ותוך כדי שהוא אומר לו את מאמר התלמוד: "יהב ליה ידיה ואוקמיה" [-נתן לו את ידו וריפא] משכו אליו. כך שילש מרן את המעשה שלש פעמים. לאחר מכן שאלו: "חביבים עליך ייסורים?", סבא ענה [בהוראת מרן]: "לא הם ולא שכרם". לאחר זמן קצר התוצאות ניכרו בעליל, סבא חזר לאיתנו, והמשיך לחיות עוד הרבה שנים". [להבנת המעשה נציין, כי מסופר בתלמוד (ברכות ג,ב), שכאשר חלה רבי יוחנן, נכנס לבקרו רבי חנינא. שאלו רבי חנינא: "חביבין עליך יסורין?", אמר לו רבי יוחנן: "לא הן ולא שכרן". אמר לו רבי חנינא: "תן לי ידך!". מסיימת הגמרא את המעשה במילים: "יהב ליה ידיה ואוקמיה", כלומר, נתן לו רבי יוחנן את ידו והעמידו רבי חנינא מחולין].

הגידול נעלם

סיפר אחד ממחותניו של מרן זצ"ל, הרב ר. ע. שליט"א, את המעשה שהתרחש עמו: "לפני שנים מספר חשתי מחושים בראש, לאחר בדיקות מקיפות גילו הרופאים כי ישנו גידול ממאיר באוזני, והם אמרו, שיש לנתחני במהירות. בני המשפחה התייעצו עם הרב שמואל גריינמאן, האחרון יעץ להם שכדאי להטיסני לחו"ל, ולערוך את הניתוח בבית חולים פלוני בו נמצאים רופאים מומחים ועיתיני ניסיון במקרים כגון אלו. מיד החלו ההכנות לקראת הטיסה, וחתיני היקר, בנו של מרן שליט"א, התנדב לטוס עימי לחו"ל. תוך כדי ההכנות, נשמעו הדברים למרן, והוא ביקש לבוא ולברכני. נכנס מרן לחדרי, הניח את ידיו הקדושות על ראשי וברכני. למחרת, הוכנסתי לבדיקות חוזרות לפני הטיסה, ואז התרחש הבלתי יאומן: הגידול נעלם מהצילומים, נעלם כלא היה... לא נותר לרופאים אלא להפנות את המשפחה אל רופא אף אוזן גרון, שקבע כי אין זו אלא סתימה קלה באוזן...".

מדוע מרן סירב לברך?

באחת השבתות ערך מרן בעת פתיחת ההיכל "מי שברך" עבור הזקוקים לישועה ורפואה. אנשים רבים ניגשו למרן, בבקשה שיזכיר את שמות קרוביהם לרפואה וכדומה, את כולם הזכיר מרן וברכם. בין הניגשים לקבלת הברכה היה אף אדם מסוים שביקש ממרן שיברך את אחותו ללידה קלה, וחזר על בקשתו מספר פעמים, אך מרן התעלם מבקשתו, ועשה את עצמו כלא שומע. בסוף התפילה, ניגש הלה שוב אל מרן בבקשה שיברך את אחותו ללידה קלה, ומרן התעלם מבקשתו. חזר האיש למקומו במפח נפש. במוצאי שבת, התקשר אותו אדם לבני משפחתו והתעניין בשלום אחותו. בישרו לו בני משפחתו, כי כבר ב"ליל שבת" ילדה אחותו בשעה טובה ומוצלחת. עתה הבין האיש, מדוע סירב מרן ב"יום שבת" לברך את אחותו ללידה קלה...

"תורידו את הפאה יהיו לכם ילדים"

סיפר הרה"ג חיים ברדוגו שליט"א, ראש כולל בשכונת הר נוף בירושלים, על אברך אחד שלמד בכלל שלו, והיה נשוי שמונה שנים ולא נפקד

בילדים. האברך ואשתו התרוצצו מרופא לרופא אך ללא הועיל. הרופאים אמרו ביאוש לאברך: "אם יצמחו לך שערות בכך היד אז יהיו לך ילדים". אמר לו הרב חיים לאברך, שינסה לקבל את ברכתו של מרן, כי הברכות נמצאות אצל מי שלומד תורה. האברך ואשתו ניגשו למרן, ובקשתם בפיהם שיברכם בזרע של קיימא. אמר להם מרן בקצרה: "אם תוריד האישה את הפאה נוכרית, ותכסה את ראשה בכיסוי ראש צנוע, תזכו לבנים", וחזר לתלמודו. כשבא האברך לכולל, שאלו ראש הכולל מה ברכו מרן, ענה האברך ואמר, כי מרן לא ברכו, רק אמר, שאם אשתי תוריד את הפאה ותשים מטפחת אז יולדו לנו בנים, אבל איננו מוכנים לזאת בכלל. כשמע ראש הכולל את הדברים התחיל לשכנעו שישמע בקול מרן, לאחר שעות ארוכות של שכנועים, נאות האברך לכך. אך כשהלך לביתו ואמר את הדברים לאשתו, היא עמדה במרייה שאינה מוכנה לוותר על הפאה. המעשה התפרסם במשפחה, והם לחצו עליה שתיאות להקשיב לדברי מרן. כעבור מספר ימים הסכימה האישה לכך, והחלה ללכת בכיסוי ראש מלא כפי ההלכה. לאחר שבועות מספר הגיע האברך לכולל ברוב אושר ושמחה, ובישר לראש הכולל שאשתו בהריון...

לא יכלה לקום מהכסא

בבניין בו התגורר מרן התקיימה אספת דיירים לדון בענייני הבניין המשותף. יושבת ראש "ועד הבית" דרשה שגם מרן יגיע לאספה. מרן, אשר כל רגע שלו היה קודש ללימוד התורה, שלח את נהגו שטיפע במקומו, אך הי"ר לא ויתרה, ודרשה במפגיע שמרן בעצמו יבוא לאספה. מפני דרכי שלום סגר מרן את ספריו והגיע לאספה. בגמר האספה, רגליה של האישה הנ"ל לא נשמעו לה, והיא לא הצליחה לקום מכיסאה... או אז ידעה היא שקיבלה את עונשה על שזולזה בכבוד התורה. הלכו כמה שכנים וסיפרו למרן את הדבר, ואמרו לו, שהיא מאד מצטערת על שפגעה בכבודו, והטריחה אותו חנם. מרן יד מיד לברכה, וביקש ממנה שתקבל עליה לכבד תלמידי חכמים. רק לאחר שהיא קיבלה עליה לכבד תלמידי חכמים, היא הותרה מכבליה ויכלה לקום.

מתוך החוברת "לאורו נלך" מאת הרב יוסף שעשוע שליט"א

הצוואה: איסור חבישת פאה הנכרית

שעמו, הוציאו ספר תורה, והחרימו בחרם גמור כל אישה שתצא עם פאה נכרית לרשות הרבים. חרם של גאון עצום כזה, איך לא יראים לפני הקב"ה?

אלה שלובשות פאה נכרית חושבות שזה מותר. אומרים להם שזה אסור, ושעשו חרם, וכולם כתבו שזה אסור. והן אומרות: "לא! למה אדמור" או רב פלוני רואה את בתו הולכת כך ושותק?". משלים את עצמם, לכן אין להם יסורי מצפון, ועושים כן לכתחילה. ומי שלא עושה כך, אדרבה, בזים לו. כמה אדמורי"ם הביעו בפני את צערם שבנותיהם הולכות בפאה נכרית, אך אינם יכולים להתגבר עליהן. אנו מכירים כמה רבנים שנשותיהם מכתבות להם, ואחר כך הולכים אחריהן ברצון. לא יתכן שהנשים יכתבו לנו את ההלכה, לא נוזז מדברי הפוסקים ימין ושמאל.

ישנם בחורי ישיבות, תצלנה און משמוע, מתנים תנאי עם האישה, שתלך דווקא בפאה נכרית. אוי לו לבחור הזה! אין לו יראת שמים, הוא רשע! חוטא ומחטיא! כמה פעמים באו אצלי לשאול אותי מה לעשות עם בחור כזה? אמרת:

כל אישה שרוצה שבניה יהיו צדיקים - תתנהג בצניעות, כך כותב הזוהר הקדוש. ישנם הורים כמה שטורחים עם בניהם שיהיו תלמידי-חכמים, לא יוצא מהם שום דבר, 'כלאם פאדי', בורחים מהישיבה וממררים את חייהם. והם אשמים! אם היו מתנהגים בצניעות בביתם, גם הבנים היו צדיקים והולכים בדרכי התורה".

מתוך הספר "מעדני מלך", חלק ג', להרב אליהו כהן שליט"א, לקט מדרשות מרן זצ"ל, הדברים מובאים בלשון קודשו הטהורה. להשגת הספרים: 052-7170590

פתרון חלומות ע"פ היהדות והקבלה

מתוך הספר "לדרוש אלוהים", למקובל הרב אברהם חמווי זצ"ל

חלומות הקשורים למתים

- מדבר עם מלאך המוות** - יחלה ויתרפא.
- מלאך המוות מעל ראשו** - ימות.
- מלאך המוות לפני רגליו** - יחלה קשה כמעט עד מוות ויתרפא.
- ראה את עצמו שמת** - עשה מעשה טוב שבעבורו יקרבהו ה' יתברך אליו. ודניאל הנביא אומר, שנוספו לו חיים.
- ראה את עצמו שוכב בארון מתים או בקבר** - צרה תעבור עליו ואולי ינצל ממנה.
- ראה את עצמו שנקבר** - יימסר ביד אדם אכזר.
- ראה את עצמו ישן בבית קברות** - יישן בבית האסורים.
- מת בבית** - סימן יפה לבית.
- מת שאכל בבית** - סימן טוב לכל בני הבית.
- מת שלקח כלים מהבית ויצא** - סימן טוב הוא. אבל אם המת לקח נעליים או סנדלים - סימן שבני הבית ילכו עם המת.
- מת שנתן דבר בחלום** - סימן יפה הוא, אם נתן עפר או חרדל - סימן לקבורה של החולם.
- ראה מת בחלום** - אם הוא בריא - אין לו מה לדאוג, אבל אם הוא חולה - סימן רע לו.
- מדבר עם המת** - ידבר עם אנשים טובים ויעשה כמותם.
- בא אליו קרובו המת** - עושר יהיה לו.
- קרובו המת חיבקו או נישקו** - הרבה עושר יהיה לו.
- קרובו המת נשך אותו** - צרה תעבור עליו.
- המת נתן לו איזה דבר** - רוח יבוא לו. אבל אם נתן לו דבר המתחיל באות נ' או אות ל' - יבא לידי עניות.
- המת נתן לו איזה דבר והוא סירב לקבל** - רע יהיה לו.
- המת נתן לו כלי ברזל או כלי מלחמה** - בכל מקום שילך יהיה בטוח ואין לו לפחד.
- מת גזל את החי** - אחד מקרוביו ימותו.
- ראה הוריו שמתו** - אם החלום היה לאחר מותם אז שמחה תהיה לו.
- ראה הוריו שמתו ונתנו לו איזה דבר** - יותר ויותר שמחה תהיה לו.
- רחץ, הלביש או נשא המת** - ירד מגדולתו.
- היה בהלווית המת או ניחם אבלים** - עשה מעשה טוב שבעבורו יקרבהו ה' יתברך אליו.
- הרג אדם** - ייעשה לו נס.
- ראה קברים** - עשה מעשים מכוערים.
- ראה מילת "הספד" בחלום** - ריחמו עליו מן השמים.
- ראה תכריכי מת** - עשה מעשה טוב שבעבורו יקרבהו ה' יתברך אליו.

הבהרה! רובם המוחלט של החלומות הינם חלומות שווא, הפתרונות מתייחסים אך ורק לחלומות אמיתיים. ואלו הם החלומות האמיתיים: חלום שנחלם לפנות בוקר, חלום שחלם עליו אדם אחר, חלום שנפתר בתוך החלום, וחלום שנשנה פעמיים. (ברכות נה, ב.)

ביחד

הדרכה להכרזות וזוגיות נכונה, מאת הרב אבנר קוואס, מרצה בכיר ומומחה לזוגיות, וראש אירגון "ביתנו החדש" - חינוך לחיי משפחה. טל' 03-6522024

תתחיל להיות מחזר מקצועי!

בעל שמתקשה להיות כריזמטי, וטוען שהוא חסר רעיונות, שהראש שלו יבש, ושאינו לו זמן, ואינו לו כוחות וכו'. צריך להיזכר באותם ימים שבהם הוא חיזר אחרי אשתו במרץ. כמה מחשבה הוא השיקע, וכמה רעיונות היו לו כדי להרשים אותה: כשהיא הלכה לשפוף זבל, הוא יצא מהצפרדע של העיניים, ואמר לה: "היי... מה נשמע?...". היא ירבה בחדר השינה שלה, ופתאום היא ראתה זר פרחים עולה בחלונה. היא רצה לחלון, וראתה שהוא הזמין את "מנופי אבי" כדי להרים את הקר והלפתיע אותה. **בעל יקר! עד החתונה היית מחזר חובב, התחתנת, תתחיל להיות מחזר מקצועי!!**

בעל שאינו מחזר אחרי אשתו, מביא אותה למצב שעליו כתב הסטייפלר זצ"ל: "...וכשהיא רואה שזה אינו, כמעט שקרוב לפקוח נפש, מרוב צער ויגון על היותה גלמודה כאלמונת חיות". קעת למדנו עוד מושג: "יש אלמנה שבעלה חי". אדם שקם בבוקר והולך לעבודה, חוזר בערב, מתקלח, אוכל ושותה, ונרדם עם העיתון... או חוזר בערב והולך לחברים, חוזר הביתה ונרדם... ואינו ביומן שלו שעה שנקראת 'אשתי', מחזיק את אשתו במצב של 'אלמנה חיה'. כלומר בעלה חי, ואף על פי כן היא נקראת 'אלמנה'. לכן כל אחד ימחק פעילות אחת מסדר יומו, ויכניס את אשתו במקומה.

אמר לי בעל אחד: "אני לא מבין מה היא רוצה, המכוננית אצלה, כרטיס האשראי אצלה, הכל שלה... למה היא לא שמחה?". אמרתי לו: "כי אתה לא שלה, היא צריכה אותך!". לצערי, ישנם הרבה בעלים שבתעודת הזהות שלהם כתוב 'נשוי', אבל בחשיבה שלהם הם עדיין רווקים.

ומה עם האשה?

גברת יקרה! בעלך הוא החבר הטוב ביותר שלך, ויש לכם הרבה עניינים משותפים, שבהם אתם עוזרים זה לזה. דמי בנפשך, שחם ושלוש אין לך בעל, ואת לא נשואה, ואין לך ילדים, איך היו נראים חייך?... בעלך, שקיבלת במתנה, התחייב בכתובה לפרנס ולכבד אותך, להלביש אותך ולמלא

מידע על הרצאות הרב, רכישת דיסקים והחבורת "ולחטונה" של כבוד הרב, באתר www.kavas.co.il

סגולה בדוקה ומנוסה

סגולה בדוקה ומנוסה לרפואה שלימה ולישועה, מאת ה"חפץ חיים" זצ"ל, לחלק ח"י חלות לעניים. מוסדות "ברכת ששון", ע"ש חכם ששון מזרחי זצ"ל, יעשו כן עבורכם.

צלצלו: 054-8413979

לעילוי נשמת ישראל בן ברכה ומאיר משמור נלב"ע ט' תמוז תשע"ג ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת עמיחי משה בן דינה ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת יעל בת עלזיה נלב"ע ה' אלול תשע"ג ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת אברהם מימוני ז"ל בן ר' יצחק ורומיה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת פליקס סעדני בן רחל שמחה אלון סימה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה.

פדיון נפש על פי הקבלה

עם כוונות הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים

- לרפואה, למציאת הזיווג,
- לפרנסה, לזרע של קיימא,
- להצלחה, לשלום בית, וכו'.

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון

צלצלו 054-8486662

המקובל האלקי הרב בניהו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" כותב בהמלצות לעמותת "אור עליון": "מצוה גדולה מאוד לעזור להם, וזכות הזאת תעמוד לכם בכל העניינים וחיים טובים, אמן".

אנו זקוקים לתרומות רבות!

ניתן להפקיד בבנק הדואר, סמ' חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון".

הוצאת עין הרע ופחדים

כל התורם 100 ש"ח להוצאת העלון, נערוך עבורו הוצאת עין הרע ופחדים על ידי רבנית צדיקה המיוחסת ל"בית יוסף".

צלצלו 054-8486662